

Трибуна вільного українського слова на західній американській землі

СВОБОДА

український щоденник

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Адреса:
Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Телефон: HENDERSON 4-0807
4-0237
Тел. УНГ: HENDERSON 4-1016

РІК LXI Ч. 88. ДЖЕРСІ СІТІ НЬЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го КВІТНЯ 1953. ЦЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 88. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 16, 1953. VOL. LXI

УРЯД ПРОДАЄ ГУМОВІ ФАБРИКИ ПРИВАТНИМ ПІДПРИЄМЦЯМ

Огоста, Джорджія. — Президент Айсенгавер порекомендував продаж побудованих федеральним урядом фабрик для виробу синтетичної гуми, як наступний крок у змаганні позбутися державних підприємств. Ці фабрики коштували 550,000,000. Президент згадав про це у спеціальній посланні до Конгресу, коли прийняв сюди на тижневий відпочинок. Як причину такого кроку Айсенгавер подає виконання програми для продукції штучної гуми, потрібної для військової цілей. Цей промісел був створений під час другої світової війни, коли ресурси природної гуми були опановані японцями в південно-східній Азії. Вільше ніж половина загального запотребовування гуми з 1,360,000 тонн це штучна — "синтетична" гума. Запланований продаж це внаслідок рішення зліквідувати фінансову Корпорацію Розбудови, яка постачала фонди на урядові підприємства. Уряд надіється дістати повноваження ціну за ці фабрики в теперішньому часі.

Високи урядовці називають це рекомендацію президента, "першим кроком до денационалізації", тобто передачі державних промислових підприємств у приватні руки. Республіканці називають це "вільною економією". Серед конгресових кіл слідно малу опозицію проти доручення президента. На підставі спеціального закону Фінансова Корпорація Розбудови керує програмою виробу синтетичної гуми, однак приватні підприємства займалися виробом за річну зарплату, тому перебрания фабрик приватними підприємствами не становило б великої перешкоди. Значні думують, що фабрики можна буде передати в приватні руки впродовж півтора року.

ВЕЛИКА АНТИ-КОМУНІСТИЧНА УКРАЇН- СЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ В ШІКАГО

МІСЦЕВІ МЕНШКАНЦІ ПІДСОВЕТСЬКОГО ПОХО-
ДЖЕННЯ НАМАГАЛИСЬ РОЗВИТИ КОМУНІ-
СТИЧНЕ ЗБІГОВИЩЕ; ДЕМОНСТРАЦІЮ ПРИ-
ТІСНІЛИ ПОСЛЯ ІНТЕРВЕНЦІЇ ПОЛІЦІЇ

Шікаго, Іл. — Місцеві газети: "Шікаго Дейлі Трибюн", "Шікаго Дейлі Сан-Таймс" та інші у своїх виданнях з понеділка 13-го квітня подали на перших сторінках під великими й сенсаційними заголовками повідомлення — про масову демонстрацію місцевих мешканців українського та іншого підсоветського походження та про їх намагання розвинути комуністичне збіговище, скликане для пошмертнього вшанування Сталіна. "Шікаго Дейлі Трибюн" так описує цю подію:

"Поліційні резерви були покликані вчора (в неділю, 12-го квітня) для втихомирення заворушення при 2457 Шікаго евею, де товпа в кількості 1,500 осіб перервала зібрання, назване, пам'ятки за покійного прем'єра Росії Сталіна та покійного президента Франкліна Рузвельта. На ділі інтенцією зібрання було підтримати російський, "мирний наступ", з домаганнями зустрічі президента Айсенгавера з прем'єром Маленковим. Зібрання було скликане Шікаговською Радою Американсько-Совєтської Дружби, що має свої бюро при 20 Вест Дженсон бульварі. Воно відбувалося в "Народній аудиторії" при Шікаго евею. Зала була забезпечена складаними кріслами, щоб примістити приблизно 1,000 осіб, але о год. 3-тій після полудня, коли згідно з протоголошенням мало початися зібрання, на залу увійшло тільки 20 до 30 осіб. Тоді товпа, яку шеф індустріального відділу поліції, сержант Френк Гіммоскі, оцінює на 1,500 осіб, наперла на залу й багато з них увійшло до неї. Свідки кажуть, що апропо з хвилювання, скликане для пошмертнього вшанування Сталіна, деякі поклали розорощено стіл та подерто друку, які були в залі. Поліція поклікала резервні частини й багато з них вийшло на місце події. Зустрівшись з схвильованою, гнівною товпою, поліція пішла по дальшу допомогу. В цілому заарештовано 75 полемених та 30 поліційних самоходів і на місце події вирушили жези відділу з прилеглих районів. Команду перебрав капітан Геррі Пензін, наглядая кількох поліційних районів в північно-західній частині міста, і багатьох учасників почали відпроваджувати до поліційних автомобілів. Свідки кажуть, що тоді товпа напала й на поліцію втрапила своїх в'язнів. Капітан Пензін наказав припинити рух в секції двох блоків і поліція розпоршилася (Закінчення на стор. 4-тій)

Голова Американського Леґіону за вживання комуністичної тактики

Нью-Йорк. — Крайовий комітет Американського Леґіону, Луїс К. Гав, заявив, що З'єднані Держави мають перевернути на себе окупацію в довіч "холодний війни", яка прийде після Корейської війни, і, хоч як це для нас не окуражує, ми повинні вести війну умів" такими самими засобами, як зброєю, яку вживають вороги проти нас, наводячи нам непередбачені шкоди. Ці думки виявив Гав на обіді в готелі Астор, у приватності тисячі членів Леґіону. Вона була передана через радіо для цілої країни.

До більшості тактики Гав зараховує поширювання неправдивих і несправжніх сателітських країн, а навіть у самих Соевтах. Для цієї цілі Гав дораджує створити окремий департамент з головою в ранзі секретаря кабінетного секретаря й йому доручити ведення контрпропаганди. "Якщо морально й патріотично вислати наших синів на поле бою" — міркував Гав, "то певно, що буде морально атакувати й послаблювати ворога такими способами, що запобіжить війні".

Слідство виявляє розлам в організації „Голосу Америки“

Вашингтон. — Тепер відбувається сім різнонародних слідств в справі „Голосу Америки", однак серед них на перше місце вибивається слідство сенатської постійної підкомісії, яку очолює Джозеф Р. МакКарті. Він довів до цього, що різниці в поглядах на цю справу загострилися й позначилися справжнім роздривом серед самих працівників „Голосу". Між 1,300—1,400 таких працівників виявляється не тільки непорозуміння, а й ворожнеча одних до одних. Департамент

стиму вважає, що таке слідство розбиває самих працівників і тому треба притупити його вістря. Загострення відносин в „Голосі" помітив ще й з нагоди залишення становища заступника адміністрації Міжнародної Інформації в департаменті стейту, Ріда Гарріса, який, висловлюючи своє зречення, заявив, що слідство „містить деякі елементи особистих нападів". Голова цієї адміністрації, д-р Роберт Л. Джансон, висловлює призначення для уступального заступника.

Жінка — амбасадоркою в Швейцарії

Вашингтон. — Президент Айсенгавер іменував д-р Френсіс Елізабет Білліс першим амбасадором ЗДА в Швейцарії. Досі в Швейцарії ЗДА мали лише посольство і місці і лише кілька місцевих тому, швейцарський уряд вирішив підвищити посольство ЗДА, як і посольства деяких інших країн до ступеня амбасад. Чужинці дипломати у Швейцарії будуть незадоволені призначенням жінки на

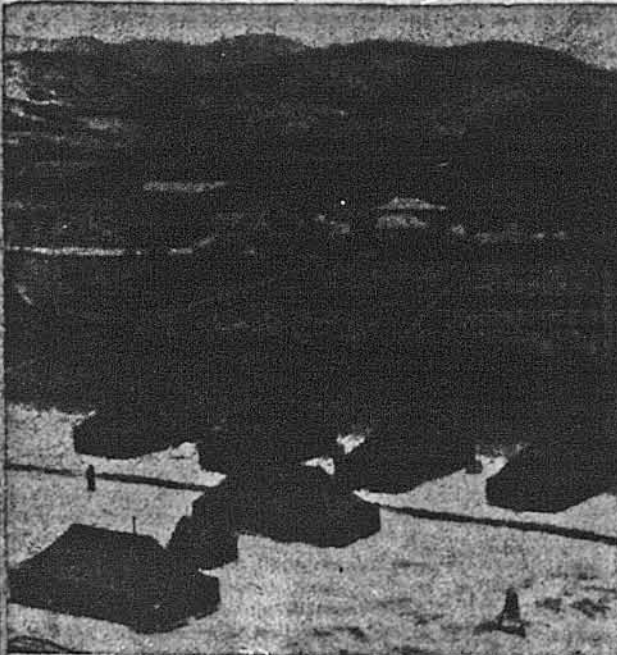
становище амбасадора, поскільки в тій країні це й досі існує обмеження участі жінок в політиці. Призначення Ф. Білліс амбасадоркою це завершення її визначної дипломатичної кар'єри. Народжена 1899 року в Метрополі, Іл., Ф. Білліс скінчила Стенфордський університет, отримавши докторат філософії. Кілька років продовжувала вона науково-викладацьку працю, проте 1927 її покликали до закордонної служби.

Тисячі бачили „літаючі тарелі" в минулому році

Урядові вістка, подана в „Ер Трейнінг Магазін" у Вашингтоні, оцінює, що більше ніж тисяча свідкомів про „літаючі тарелі" наспіла в минулому році до Повітряного Розвідного Осередку на майдані Врайт-Патерсон в стейті Огайо. Двадцять відсотків різних літаючих предметів скарактеризовано як „невідомі" в статті, написаній для згаданого журналу, в якій зроблено пробу роз-

в'язати таємницю літаючих кружків. Над оцінкою таких свідомств працювало чотирі урядовці, серед яких були два військові і два цивільні літуні. — До редакції „Свободи" прислав вістку читач Пилип Яковський з Шарпсвіла, Па., який твердить, що він бачив таку „літаючу тареліку" при кінці вересня 1952 р., коли їхав „машинкою" в західну сторону. Тарілка була в розмірі 8-10

„СЕЛО ВОЛІ" ОЧІКУЄ МЕНШКАНЦІВ

Частина „Села Волі" — спеціально приготіваних шатер біля Панмунджом в Кореї, для приміщення хворих і поранених альянтських полонених, що порядком обміну мають бути повернені в комуністичного полону. Тут вони дістануть першу лікарську допомогу, перейдуть лікарські оглядини й звідси будуть розіслані до місць призначення.

НАТО ПЛАНУЄ СПІЛЬНУ ОБОРОННУ ТРИПІЧКУ

Париж, Франція. — Північно-Атлантичній Раді, яка в дні 23-го квітня почне тут свою чергову конференцію, має бути пропущений план спільного фінансування вільної частини оборонної програми впродовж найближчих трьох років. Цей план передбачав би кожну з 14 держав, які належать до північно-атлантичної оборонної організації, прикрити — болей в принципі — дати відповідний умовлений грошовий вклад в довірочену програму оборонної розбудови в Європі, яка мала б тривати до 1966 року. Якщо б Рада цей план прийняла, то це був би перший випадок, що альянти погодяться б на спільне фінансування оборонної програми на довгий період часу. При цій нагоді стверджув-

ся, що цей оборонний план, який полягав в розбудові відповідних військових і оборонних установувань та споруд в Європі, започаткували відомим Брюссельським договором в 1948 році п'ять країн: Британія, Франція, Бельгія, Голландія й Люксембург. В 1950 році до цього плану, який після його закінчення в 1956 році мав би коштувати щонайменше 2,000,000,000 доларів та який досі вже виконаний приблизно до половини, приступили й інші держави. З'єднані Держави й досі вони покрили його закінчення в 1956 році майже 40%, отже, коштувало 450,000,000 доларів, його видатки. Такий самий вклад в цю програму даватимуть ЗДА теж і в майбутньому, а інші країни повинні решту розділити відповідно поміж себе та наперед включити це в свої бюджети.

Англія зменшує податки без обниження видатків на оборону

Лондон. — Англійський міністер фінансів Р. А. Бутлер повідомив, що в новому бюджеті він пропонує поважно зменшення доходних податків, щоб захопити промісел до нових інвестицій та до збільшення продукції. Особисті доходні податки зменшені будуть на 5%, поважно знизити податки від купівель товарів, а також податки від капіталу, вкладеного в будову нових фабрик, в промисел, торгівлю і сільське господарство. Це перша знизка податків в Англії після закінчення другої світової війни. Вона матиме великий вплив на господарське життя Англії, бо дозволить промисловцям і купцям успішну конкуренцію з закордоном. Цей крок міністра фінансів консервативного уряду збільшить число прихильників консервативної партії, і прем'єр Черчил може подумати про нові вибори після коронації, в яких зможе здобути більшу парламентарну більшість від тієї, що й тепер має. Цікаве в цій дії про обниження податків це й те, що видатки в новому бюджеті на збросяння не зменшені, вони вносять майже третину всього бюджету (в ЗДА — 60%), не зменшені також видатки на соціальне забезпечення. Видатки на ці дві позиції навіть поважно збільшені. Англійські господамні втратили бюджетом міністра фінансів, бо майже на четвертину зменшені податки від купівель товарів побилять їхній домашній бюджет. Тішаться вони збільшенням пайком цукру, який дозволить їм пити більше чаю, що його так люблять англії.

Вбитий і ранений в заворушеннях в Ірані

Тегера, Іран. — Іранський парламент мав голосувати над резолюцією, прем'єра Моссадека, щоб влада над військом передати в руки міністра оборони, а шах був би тільки титулярним командувачем військових сил. Комуністи заповили демонстрацію на Парламентарній площі, щоб впливати на парламент у його рішеннях проти шаха. Прем'єр Моссадек не бажав тієї комуністичної підтримки і наказав поліції й військові, щоб не допустили до комуністичних демонстрацій. Комуністи демонстрували малими групами на деяких вулицях, і під час цих заворушень був один вбитий і кілька ранених. Багато, а три особи важко поранені. Парламент не міг голосувати над резолюцією, бо на засідання прийшли тільки 68 послів, а до повного кворуму треба 69 послів на всіх 79 парламентаристів. Прем'єр мав певних 30 голосів, але за ним голосували й 30 незалежних послів, які не хотіли допустити до розв'язання парламенту, щоб не дати нагоди комуністам до агітації. Група 17 послів внесла внесок, щоб голосування було таємне. Повідомлення про те, що офіцери хочуть при допомозі військової революції не допустити до обниження прав шаха, — виявилось містифікацією. Найближче засідання парламенту назначене на 16 квітня, коли буде потрібне кворум у парламенті, бо послів придуть тоді до столиці після фєрий з приводу мусульманського Нового року.

ЗДА ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕГОВОРІВ В КОРЕЇ

У ВАШИНГТОНІ ПРИГОТОВАНІ ВІДПОВІДІ НА
ПРОПОЗИЦІЮ ЧЕРВОНІХ ТА ВИСЛАНІ ВІДПОВІДІ
ДОРУЧЕННЯ ГЕН. КЛАРКОВІ; ШВАЙЦАРІ
ПІДГОТУЮТЬСЯ НА ОПКУНА ПОЛОНЕНИХ

Вашингтон. — Тут з авторитетних джерел повідомлено, що уряд З'єднаних Держав погодився на запропоноване комуністами відновлення переговорів в Панмунджом в справі перемир'я в Кореї та зі свого боку запропонує, щоб всі полонені, які відмовляються від репатріації, були передані під опіку й охорону Швайцарії. Комуністи, через комуно-китайського прем'єра й міністра закордонних справ Чу Ен-ляя, запропонували в дні 30-го березня відновлення тих переговорів, погоджуючись на альянтський принцип добровільної репатріації полонених, з тим, що ті полонені, які відмовляються від репатріації, повинні бути передані під опіку однієї з нейтральних країн. Згодується, що уряд ЗДА, заки ринув запропонувати Швайцарію на такого опікуна, раніше по-розуміє й одержав на це згоду швайцарського уряду. Американської відповіді не переслали комуністам безпосередньо, тільки вислали відповідні інструкції ген. М. Кларкові в Токіо, головному командантові альянтських збройних сил на Далекому Сході. Ці інструкції, що їх ген. Кларк має передати червоному командувачу, були заствержені Красною Радою Безпеки, найвищим оборонним дорадчим органом президента Айсенгавера. Передачі комуністами пропозиції на відновлення переговорів в життєво-важливому минулому року переговорів зводились до таких трьох головних пунктів: 1. Прийняти давнішої альянтської пропозиції на негайну репатріацію всіх серйозно хворих і поранених полонених; 2. Обидві воюючі сторони в Кореї повинні після підписання перемир'я репатріацію всіх тих полонених, які самі собі цього бажають; 3. Всі ті полонені, які відмовляються від репатріації, будуть передані — „одній з нейтральних держав для забезпечення справедливої розв'язки проблеми їхньої репатріації". Ці пропозиції передали комуністи ген. Кларкові в дні 1-го квітня й вони були принциповим по-

твердженням альянтських вимог, що їх раніше червоні відкидали й через що переговори були перервані. Проте, вже тоді альянтське командування ствердило, що воно готове відновити переговори, якщо комуністи виступлять з новими пропозиціями, які давали б вигляд на „справедливе замирення". У Вашингтоні висловлюється це багато скептицизму щодо можливостей швидкого замирення в Кореї, бо після згоди на принцип добровільної репатріації полонених, залишається ще низка інших далеко-східних політичних проблем, що їх необхідно узгодити перед підписанням перемир'я. Проте, уряд ЗДА, як уповноважений Об'єднаними Націями до ведення переговорів в справі перемир'я, рішення зробити все можливе, щоб досягнути такого перемир'я в найкоротшому часі, очевидно з тим застереженням, що воно буде опертим на „чесній і справедливій базі". В Об'єднаних Націях привітали американську згоду на відновлення переговорів. Тимчасом, в самій Кореї ведеться підготовка для виконання умови про вимину хворих і поранених полонених, що має початися в найближчій понеділок. Альянтські літаки безупинно патрулюють шлях, по якому червоні транспортуватимуть призначених для вимину альянтських полонених з півночі на південь. На тому шляху вже вчора спостережено три більш-менш великі, що мали умовні відзнаки. Так само альянти почали вже привозити на місце вимини в Панмунджом призначених на вимину червоних полонених. Під час перевозу кораблем з острова, на якому знаходиться табір червоних полонених, 700 хворих комуністів влаштувало „сидячий страйк", відмовляючись йти з корабля. Причина того страйку невідома, бо всі з перевозуваних раніше виявили бажання на репатріацію. Альянтське командування загрозило, що коли вони не зійдуть з корабля добровільно, то їх „вивантажать силою".

Німеччина дає \$80,000,000 позички Югославії

Бонн, Німеччина. — Німецький уряд веде переговори з Югославією в справі \$80,000,000 позички, яка мала б бути виплачувана протягом 8 років та послужила модернізації й упрямисловленню цієї країни. Німці йдуть зразком ЗДА, які своєю програмою 4-го пункту допо-

магають відсталім країнам, щоб підняти їхню життєву ступу та в той спосіб створити нові ринки збуту. Німеччина доставлятиме Югославії машини та інші вироби важкої продукції, бо упрямисловлена країна зможе пізніше це більше товарів купувати в Німеччині.

БРИТАНСЬКИЙ ПРЕДСТАВ- НИК ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД СОВЕТІВ ДОКАЗІВ ДОБРОЇ ВОЛІ

Об'єднані Нації, Н. Й. — Британський представник в Генеральній Асамблеї ООН, сер Гледвін Джебб, закликав вчора Совєтський Союз, щоб він погодився на перемир'я в Кореї та на пологдження низки інших східно-західних суперечностей і цим доказав свою добру волю та переконаність, що його теперішня „мирова офеанза" є справжнім бажаним замиренням, а не тільки новою методою та новою зброєю в холодній війні. Крім перемир'я в Кореї, яким Совєтський Союз може виявити й доказати свою добру волю, британський представник згадав ще про такі проблеми, як пологдження проблем Німеччини й Австрії, поворот австрійських, німецьких, італійських і японських полонених, які ще досі перебувають в Совєтському Союзі, повернення захоплених комуністами грецьких дітей та цілий ряд інших справ, які чекають на своє пологдження. Джебб погоджувався з Виношиним, щоб налагодити східно-західні відносини почати від розв'язки „малих проблем", але він рівночасно твердив, що така совєтська „добра воля" в закордонних справах повинна бути підтверджена змінами внутрішнього Совєтського Союзу, припиненням там національних і релігійних переслідувань і привертанням найосновніших вольностей підсоветських народ-

У СХІДНІХ СТЕЙКАХ ВПАВ СНІГ

Бостон. — Весняна зміна погоди позначилася несподіваним снігом, який похитив електричні дроти, приминив звичайний вуличний рух і привело до тисяч алясників авт залишити їх на вулицях міста. Замішання тривало майже 12 годин. Сніговію зробив дош-

кульною сильний вітер. Внаслідок приминення електричного струму багато мешканців домів і майстерень були позбавлені світла. Холди поширився через стейт Конетикат аж до міста Нью-Йорку, наробивши деякої шкоди в сусідній стейті Конетикат.

ПАН-АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕНЬ ПОЗНАЧИВСЯ ПРОМОВАМИ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

Пан-Американський День, призначений на вівторок 14 квітня, відсвятковано в Нью-Йорку обідом в готелі Вальдорф Асторія, у якому взяли участь 300 осіб з дипломатичного й бізнесового світу, в першу чергу представників південно-американських країн. Зібрання було влаштоване старанням Пан-Американського Товариства в Злучених Державах, під головуванням Отто Шюпріка. Д-р Віктор А. Белаунде, голова перувської делегації до Об'єднаних Націй і Делфін Е. Палез, генеральний консул Венесуели в Нью-Йорку, були головними промовцями. Вони промовляли по іспанськи, а в своїх промовах включили

признання для президента Айсенгавера за його старання втримати приязнь усіх американських країн серед теперішніх відносин і змагань ворогів волі розв'язати цієї країни. Президент Айсенгавер прислав спеціальний привіт, пригадуючи, що Пан-Ам. Товариство існує вже 41 рік і багато причиняється до порозуміння між країнами Західної півкулі. — З Гавани, столиці Куби, наспіли вісті, що там святкували Пан-Американський День цілою низкою різних імпрез. Між ін. виїхали в Бразилію на парку на „Братів Дереву" воду, привезену на цей день з озер різних американських країн, на знак Пан-американської єдності.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

В Джерсі Сіті і закордоном:

Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00
На шість місяців	6.50
На три місяці	3.50

Число з суботи (з англійською мовою):

Saturday's issue (The Ukrainian Weekly, English language suppl.)	
На рік	\$ 3.00
На шість місяців	2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПРОПАЦІЙ ЧАС

За життя Сталіна можна було вчитувати в газетах та журналах, чи чути в промовах різних політичних коментаторів багато всього на тему, що то може статися в СРСР, як не стане цього тирани. Таке тягнулося довгими роками. Вікниці надійшли ці довгоочікувана подія і Сталін сконав. В такій хвилині — як можна було припустити — вільний світ хіба легше не відітхне, а тільки візьметься енергійно здійснювати якийсь давно готовий і добре передуманий план. Але виявляється, що про смерть Сталіна у вільному світі вправді говорили і зв'язували з нею історичної ваги наслідки, але не такі, що були б вислідом якоїсь акції вільного світу. Ці передбачування рахувалися тільки з тим, що не буде кому в СРСР зайняти місце Сталіна та що постане — скорше, чи пізніше — боротьба претендентів на червоний кремлівський престол. Але й це викидання може тягнути роками, бо як навіть боротьба уже почнеться, важко буде зорієнтуватися, де і коли вона почалася і між якими особами, писали знавці совєтських відносин. Проте такі покладати всі надії на ту боротьбу як нагоду для загального бунту в СРСР і перевороту.

Таке було в демократіях за життя Сталіна і таке саме продовжувалося і по його смерті. Мабути кращого розумування не бажав демократизм і сам Сталін, як думав, що то станеться з його імперією рабів по його смерті. Це розумування доводило тепер до цього, що вся оборонна акція, звернена проти совєтської агресії, побудована з таким трудом в Західній Європі, починає тепер дуже скоро заломлюватися. Кремлівське останнє хитрування з світовим заміренням ще більше ослабило демократичний фронт, так що ніхто не знає, на чому нині Захід стоїть. Психологічно він уже роззброєний. Ще тільки треба демократичним державам зменшити видатки на зброєння, а Америці відмовитися від дальшої повної допомоги Заході, а триюмф Кремлю забезпечений, без огляду на те, чи Маленков вдержиться нагорі, чи дійде до нього.

Факт, що увесь світ був приготований на те, що по смерті Сталіна стане щось надзвичайне, що спричинить розвал совєтської тирії народів. Цілком певно думали в такій самій спосіб і десятки мільйонів тих, що мучалися під кремлівською диктатурою. Ледве чи хто з них думав про повстання широкіх мас, бо коли б таке було можливе в совєтській диктатурі, то воно було б вибухло й за Сталіна. Надії на визволення і розвал Совєтів повинні отже бути вибиті від вільного світу, від демократії, від таких потуг, як З'єднані Держави Америки, Велика Британія, Франція та інші. Та якраз в тих державах почали зі смертю Сталіна піднімаються голоси перестороги, щоб щось подібного не робити і так не користуватися з смертю Сталіна, бо це означало б „розділ Росії“, а тим самим мало б проти себе весь російський народ.

Смерть Сталіна демократичні потуги „довітали“ конвенціональними висловами жалю, як цього вимагає дипломатія, а не такими заявами, що могли б викликати фермент між повсюдними совєтськими народами. На такому тлі почали кружляти в Америці ще чути про передачу Формози під опіку Об'єднаних Націй та згоду на поділ Кореї, хоч такий поділ є нічим іншим, а тільки признавання прогрі ЗДА та О.Н. Скільки в тому правди, важко ствердити, але й не може бути це цілкомною вигадкою, коли проти цього протестували вже як Чін Кай-ші та І Сінгман Пі, президент Південної Кореїської Республіки. Найважливіше тут те, що того роду чути допомагають пропаганді тих чинників в Європі, що локально хотіли б бути „нейтральними“ в конфлікті між ЗДА і СРСР. Інший конфлікт з Совєтами для них не існує! Ці чути припиняють теж демократії й спинають їхні зброєння. Значить, замість сподіваної динаміки вільного світу, якої можна було надіятися з хвилиною смерті Сталіна, масмо щось протиняє: психічне й фактичне роззброєння. Ось так змарнувано найкращий час для нищення кремлівської сили і марнується його далі.

Д-р Юліан Нальсник

ПЕРШЕ ПОСОЛЬСТВО УКРАЇНИ В СОФІЇ

Вступ

Велика російська лютева революція з р. 1917 застала мене на далекій Сибірі у місті Ялтуровську. Акмолинська область, де я разом зі 60-ма Українськими Січовиками Стріляними перебував у російській неволі. Вісті про творення нового ладу на Україні ми жадібно вивлювали з російських газет та кожний з нас тільки й думав про те, щоб найшвидше вирватися з того далекого краю та дістатися на Україну, щоб і себе включити в ту велику роботу, яку виконувала там Українська Центральна Рада з її Генеральним Секретаріатом. Коли у жовтні 1917 року в Росії переміняла владу більшовики, почалася відворотна мандрівка народів зі Сибіру до європейської Росії, мандрівка

майже ніким не контролювана. З тієї нагоди я скористався та в половині грудня 1917 року поселився разом з Вол. Секуденом, відомим офіційним інженером зі Львова до вагону теплушки та без великих пригод ми обидва з кінцем грудня 1917 р. опинилися у цілі нашої поїздки, у Києві.

Тут мені вдалося поспіяти між службовців першого Міністерства Закордонних справ України вже з 1 січня 1918 року. Досі Міністерства Закордонних справ не було, а була тільки Секретаріят Міжнародних Справ. Першим міністром закордонних справ був проф. Олександр Шульгин, знааний теж український діяч на еміграції у Парижі, директорка народів зі Сибіру до європейської Росії, мандрівка

ДЕМОНСТРАЦІЯ В ШІКАГО

Американська преса приєдналася до іншого місця повідомлення про нові атаки комуністичні „заворушення“, зорганізовані українцями, цим разом в Шікаго. Заворушення відбулися з приводу заповіданих підтримувати про комуністичну групу „помічник“ після смерті Сталіна, що їх для пропаганди зручності зв'язано з річницею смерті президента Рузвельта. Імпровізація була скликана місцевим Радіо Американсько-Совєтської Дружби в рамках теперішньої комуністичної „мироїї офізівна“, що має на меті використати смерть Сталіна для замирення очей вільному світові та для морального роззброєння вільного світу, щоб в той спосіб приготувати кращий ґрунт для планової совєтської агресії.

Це нічого дивного, що українські, литовські та інші втікачі з-поза залізної застави в той спосіб реагують на підтримку комуністичної збіговіща. Кожний американець зрозуміє, що люди, які зазнали з рук Сталіна найжорстокіших знущань, які під його терористичною диктатурою втратили своїх рідних, втратили все, включно зі своєю Батьківщиною, обурюються й не можуть стерпіти, щоб на цій вільній землі всілякі продажні шкурки, прикриваючись американськими вольностями, возвеличували сатрапа-ката та зловживали вольностями країни на те, щоб її знищити. В повідомленнях з демонстрації в Шікаго сказано, що там — як це теж видно на помісних в пресі фотознімках — жінки загнали в якийсь сліпий завулок голову комуністичного збіговіща й чойно поліція врятувала його з рук розгніваних. Немає сумніву,

І. Світ

УКРАЇНЦІ В АЗІЇ

(Еміграція. Харбін, Манджурія)

Українська еміграція в Азію та Китай з'явилася після розвалу Сибірської Обласної Держави, уряду адмірала Колчака та після окупації більшовиками Примор'я, — себто з кінцем 1922 р.

Окремі українці почали приїждати до Манджурії ще в 1920 р., навіть в 1918 р., але головна маса прибула пізніше. До неї потім приєдналося все більш людей, але це вже були втікачі з-під більшовицької окупації, та цей останній потік зупинився з кінцем війни, себто в літі 1945 р. Після цього тільки кілька осіб втекли з Манджурії до Центрального Китаю.

Ті, що приїхали до Манджурії в 1920-1922 рр. застали там значну українську колонію, що була зложена зі службовців та військових, які були на праці при Китайсько-Східній залізничній лінії. Було теж трохи людей свободних професій та купців й промисловців.

Новоприбулі знайшли в Харбіні, столиці Північної Манджурії, величавий дім Українського Клубу, гімна-

заний пізніше як посол України в Швеції та Норвегії, а згодом як український діла на еміграції у Празі, начальником відділу був Володимир Дяконенко, урядовцем для спеціальних доручень була Н. Суворовова. Всі вони були тоді вже знайомі українськими діями.

Прізвища інших урядовців вже собі не пригадую. Саме Міністерство мало виключно український характер, російської мови в ньому майже не було чути. Прізвищувалося в гарному будинку-кулі при Бібіковському бульварі, недалеко від Хрещатика та від Педагогічного Музею, де радла Центральної Рада.

На Україні події тоді розвивалися у прискореному темпі. Більшовицький ордин Муравйова, з повстанням у Харкові уряду сорєтської України з москалем Медведєвим, а офіційно українцем Шахрасм на чолі, не давали найшвидше українській владі закріпити за собою владу. У Києві перебувала довший час більшовицька місія на чолі з болгариним Раковським, пізнішим головою совєтського українсько-

до місцевого життя. Старі українці дивилися неприхильно на людей без праці, без майбутнього, часто без фаху — як більшість військових, або був „полонієний“ з австрійської армії — галичани. Дістатися до приватних мешкань було важко й здобути нові знайомства нелегко.

В організації Українського Клубу в той час розпочиналися внутрішні боротьби між просовєтськими й анти-червоними, а по всій країні серед національної еміграції велася скляжена пропаганда. Новоприбулі відразу становилися у лави, боронили самий будинок Українського Клубу від захвату його червоними. В цій боротьбі китайська адміністрація спочатку зайняла стримане поглядження, а потім почала під впливом червоних заходів робити тиснення на українців-націоналістів.

Складне фінансове положення, неясна справа зі землею під будинком, все це привело до тимчасової конфіскації дому, а тоді група, що об'єднувалася в українсько-галицький комітет та з ним разом кілька був, активних діячів зі Зеленої України, звернувшись до Українського Народного Союзу в Америці за моральною підтримкою.

Українці згуртувалися в т-во „Просвіта“ при ІМКА й планували передати майно будинку під захист американського прапора УНСО. Була одержана згода Управління УНСО, але виникли інші турботи й план цей не був переведений в життя. Здається, американський консулат потребував, щоб від УНСО одна особа постійно жила в Харбіні як адміністратор. Цей кошт неможливо було взяти на себе й десь в 1927 р. китайська адміністрація остаточно забрала майно, з огляду „на неможливість устатити, хто з власників, та яких партій вони є“, як писалося в оголошенні ген. Чжан-Хуан-сяна, командуючого військами Півн. Манджурії.

Українці згуртувалися в стінах ІМКА, що працювала в Харбіні, — як окремих гурток т-ва „Просвіта“. Цей гурток швидко мав можливість відіграти свою роль зброєю, одержував часописи, від курсів, та кілька її членів що жили в Китаї, у м. Ханкау, відкрили там філію. Рівночасно починають згуртуватися українці в інших містах Китаю та Манджурії, де проти українців ведеться боротьба, як з боку росіян-емігрантів, так з боку совєтського консулату. Совєти дістали тоді контроль над Східно-Китайською залізницею.

Проте встановлено зв'язки з еміграцією в Європі, Америці, Канаді, пороблено заходів через уряд УНР дістати зв'язки з китайськими чинниками для визволення будинку Клубу. Приходять листки, що після зустрічі проф. Р. Смоль-Стоцького з китайським послом в Харбіні, одержувати згода переглянути справу. Але місцева влада не виконала розгуду пристати до українського руху та його очолювати.

Новоприбулі до Манджурії українці нелегко вступали до місцевого життя. Старі українці дивилися неприхильно на людей без праці, без майбутнього, часто без фаху — як більшість військових, або був „полонієний“ з австрійської армії — галичани. Дістатися до приватних мешкань було важко й здобути нові знайомства нелегко.

З приходом до влади японців, положення українців змінилося. Причин для того

бієвся на саму загадку про якийсь відокремлений Українці від Росії, хоча б під видом купної автономії. Серед таких то обставин прийшлося працювати нашій першій владі, тому то всім її чинкам треба вважати, як героїчній винки, бо загалом Оберуєч міг був кожною хвилиною перервати діяльність тієї нашої влади.

З початком січня ст. ст. 1918 року прийшло визнання України як незалежної держави з боку Франції та Англії. Іхні представники Табуї та Бабе зложили поді візиту голові Ради Міністрів України Володимирові Винниченку. Були вони також у нашого міністра Ол. Шульгина й я мав честь їх оглядати власними очима. Прийшов потім день святого проголошення незалежності України, відзначення на Софійському Майдані біля пам'ятника Богдана Хмельницького IV-го Універсалу серед розентузізованої товпи народу — десь тоді знайшлася така маса українського народу, якого познатим не було видно на вулицях міста — відпівали навколівших Шевченківського „Заповіту“, колосальне враження того акту, який здається стоїть перед моїми очима. В Міністерстві напружена робота, висилка наших молодіжних представників в особах Голубовича, Севрюка, Любимського та Левитського на мирові переговори в Центральними Державами, які мали початися в Бересті, в мене особисте побоювання, як приймуть таких молодіжних старі дипломати, як Гофман, Чернін та інші, у яких самотність впевненість, що все буде гаразд, бо Центральні Держави потребують хліба, якого було ще досить на Україні. Треба признати, що хоч молоді були наші представники, однак гідно відстоювали права України на тих переговорах. Нічна служба в Міністерстві при телефонічних апаратах, щоб з Береста зловити яку вістку, були при аккомпаніменті гарматних вистрілів, які давали чути з Лівобережної України, постання більшовицьких у Києві, зайняття ними арсеналу. Тимчасом, ордин Муравйова сунилося вперед, на ніщо не придалася жертва наших молодіжних студентів під Крутами, бо на вулицях

ПЕРЕД ПРОМОВОЮ ПРЕЗИДЕНТА

З Білого Дому повідомляють, що президент Айзенгауер 16 квітня виступить з промовою до усієї країни. Білий Дім дав до розуміння, що це буде найважливіша промова президента від часу перебрання влади, за вимогом промови про Стан Унії.

На засіданні Верховного Суду 15 березня Маленков, після затвердження його новим прем'єром, виступив з промовою в якій заявив, що „немає такого спірного питання, яке не могло б бути вирішене мирним шляхом на основі договороносності“ і відразу ж додав, що це стосується також взаємин Совєтського Союзу до Сполучених Штатів Америки.

Рух „за мир“ — це своєрідний факт Маленкова. Ще в 1948 року, через 5-6 тижнів після приходу Маленкова до влади, був ним скликаний перший з'їзд „за мир“. З того часу „мирна офізівна“ Маленкова не припиняється і останній конгрес в користь

та інших організацій. Союз Українських Емігрантів зазнає великих турбот. Розвиває активність малоросійського, що знаходить підтримку в Бюро Російських Емігрантів, фашистів та серед японських кіл.

Вліті 1937 р. „Манджурський Вістник“ був зачинений владою за відмову містити інформації, яких вимагали японці та усеунення всякого антимосквського пропаганди.

На чолі УНКОлонії стає п. Ю. Рой й його секретарем є д-р Шлендін Іван, що перелетів приїхав з Чехії. Новоприбулі члени ОУН пішли трохи несприятливим шляхом, бо не змогли зорієнтуватися як слід в місцевих умовах. Тож УНКОлонія одержала голову з призначення, окремі організації були зачинені в тому числі — філія т-ва „Просвіта“, яка працювала весь час як філія „Просвіти“ у Львові, — філія являв відомістю десятих літ свого існування. Зачинили також Союз Емігрантів, як й ін. групи й організації.

В 1940 р., в січні, після багатьох турбот та клопотів, групи українців на чолі з інж. О. Вітковським адалоса дістати згоду японців на скликання, після багатьох років, Загальних Зборів УНКОлонії та обрання нової Управи. Збори відбулися й Управа була обрана, а на другий день японці оголосили невизнання виборів та що „Збори були під впливом сторонніх чинників“. Цим разом японці призначили нового голову УНКу та адміністратора УНДому, малоросіянина І. Кулябіно-Корєцького, був. міністра пошт та телеграфу при гетьмані П. Скоропадському.

Але українці протестували й в 1943 р. японці дали знову дозвол на збори. Загальні збори відбулися й цим разом знов до складу Управи були обрані майже ті самі особи, що й в 1940 р. на чолі з (Закінчення на стор. 3-тій)

Добрий знавець Кремлю Г. А. Токмак так характеризує в розмові з кореспондентом „Юнайтед Прес“ Р. Райзером таємний стан: „світовий комунізм цілком підійшов до порогу ідеологічної депресії й організаційних розкольників. Комуніст №1 — Сталін і №3 — Готвальд зішлись з сцени, але залишилися комуніст №2 — Мао Тсе Тунг. Сам Мао Тсе Тунг вище й сильніший кожного з теперішніх кремлівських верховодів, а це значить, що зудар імперіалістичних інтересів Китаю і СРСР абсолютно неминучий... Мао Тсе Тунг широко використовує совєтський досвід, але не захоче і не зможе бути кремлівським квіслінгом. Кремль про це знає і живе негачийми заходами признаючи а м б а с адором до Китаю Кремлівського „туза“ В. Кузнецова. Маленков є занадто „слабий поруч Мао Тсе Тунга; для філософсько-теоретичних дискусій і суперечок він не здатний, а що торкається байок про „винищення Маленковим прихильників Жданова“, — то не дурниці, гідні салютно-шедерських генералів. Тому авторитет Мао Тсе Тунга пошкоджені Маленков не може і Китай стає наймогутнішою й найбільшою імперіалістичною силою в Азії“.

Сидний авторитет, який може змінити хід подій, є для китайського народу авторитет Чан Кай-ші, що дійсно лбає про волю свого народу і Кремль знає, що саме це „важк“ Мао Тсе Тунга з ним та намагається це використати на свою користь, не допустивши до зудару СРСР з Китаєм. Але й тут останнє слово належить нашою президентові, який уразисто заведе зраду своїх союзників.

І саме тому Білий Дім дав зрозуміти, що телевізійна промова „президента“ буде найважливіша, бо вона мусть вказати шлях роз'язки поставлених життєвих питань.

савдер Шульгин і де я мав повинити обов'язки дипломатичного кур'єра.

(Продовження буде).

ТЕОДОР ТЕРЕН-ЮСЬКІС ЛИСЕНКОВА ПІСНЯ ТА ЇЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЯ

Ще досі ніхто з українських співаків не зміг виконати Лисенкову пісню. А такий концерт міг бути вже якийсь 50 років тому, тобто ще за життя нашого композитора. Ще й досі не було в нас жодної самостійної концертної Лисенкової хорової музики у виконанні одного ко-ру. І ще довго, мабуть, ждати-мемо на фортепіанній вечір його творів.

Самостійні концерти при-свячені односторонній творчості якого композитора, це ні-які новітні в інших народів. Вечорі композиції Шуберта, Шумана, Гріга, Дебюссі та ін., це звичайне мистецьке явище в Західній Європі.

Концерту Лисенкових ком-позицій вимагає від нас спра-ва української культури, на-шої музики, і важливість йо-го творчості. Концерт ла-джений з односторонніх творів Лисенка, у виконанні одного мистця, має до того ж сто-річчю, що він тільки-но й упо-рядковано показує мистец-ку індивідуальність музиканта, ступінь відкритості характе-ристичні риси його твор-чості, витікає на яву його композиторський талант, тис-лість односторонності. Корот-ко: представляє композитора ясно і чітко в повній його величчю.

Можливо, що баритоновий голос був виразником Лисен-кового музичного світобачен-ня, бо перлини своєї со-льової творчості, написав він саме на цей голос (Гетьмани, Ой, Дніпре, мій Дніпре, Ми-нають дні, Ой чого ти почор-ніло і ін.). Тому може й зовсім не від речі буде, коли баритон воззвратить цього н а й б і л ь ш о г о , українського національного композитора, своїм скромним концертом.

Єдине, цікаве психологічне явище в українці. Ми у всіх наших важливіших моментах життя просто інстинктивно звертаємо до поезії Шев-ченка. Це саме діється у му-зичній переживанні відносно творів Лисенка. Не тільки

та яке її виконання? Споді-юся, що це дідждемося, що хтось таки заспіває прегарне, темороме: Ой, по горі ромен-ціте, чи жіноче: Північ Ярос-лавна або: Туман, туман до-ляно то і в.

Однуваляти пісню самого себе, це одна справа, а по-ложити нею інших, друга. І о-це існує тільки одна магія, що розбиває байдужість ма-си, а це: інтерпретація.

Інтерпретація пісні, це зро-зуміння, опанування і зглиб-лення, як текстової так і му-зичної ідеї до найменших дрібниць та передання її за-помічці інтелектуально ду-шевних елементів, співом-лосом. І саме інтерпретація пісні це в нас табу, що про-нього шукати — нічого. Ясно, що без досконалої го-лосової техніки нема й сто-відсоткової інтерпретації.

Щодо інтерпретації Лисен-кових пісень, то вона — у загальному — для кожного українця доступна і зрозумі-ла, бо їх характер народний, український. Та це тільки в загальному, бо в деталях, — а з них саме складається всестороннє передання пісні, — інтерпретація пісні, це не-звичайно важке і мольне за-дання. Вивчити пісню мо-жна навіть за дуже короткий час, та зглибити її і зробити з неї заокруглену криву, на-це треба довгого часу. Шалілий твердить, що ін-терпретація пісні це праця і до-зрівання багатьох літ. Щоб інтерпретувати належно і глибоко Лисенкову пісню, треба пізнати не тільки його пісенний дорібок, але й бодай загально цілу його творчість: наукову хорову, оперну, а на-віть інструментальну. Щоб співак був зрілим дійсно інтерпретувати, він мусить мати освіту, інтелекцію, го-лос, музикальність, драма-тичний хист, а передісним та-лант і артистичну індивіду-альність. Щойно інтерпрета-ція робить з пісні повну жит-тя і крові цілість. У надзви-чайній і вишуканій вилад-ка інтерпретація може на-віть перевищити ідею компо-зитора.

(Закінчення буде)

ПОХОРОН ПРОФ. БОРИСА ІВАНИЦЬКОГО

Дня 4-го квітня ц. р. в год. 11-тій році упокоїся в Ді-роїтї проф. Борис Юрійович Іваницький, голова Україн-ської Національної Ради, кол-реktor Українського Техні-чного Інституту, визначний ачений, незламний борець за визволення Українського На-роду.

Тіліні останки Покійного були поховані в квітній погребного закладу п. Бугай при вул. 3103 Коммор, Гем-пшик, для прощання в четве-рі в а 11-тих, 9-го і 10-го п. м., де і відправляли панакхиди за православним обрядом чо-вечора в год. 7.30 у приві-сина Покійного інж. Бориса і невістки Покійного Ірини та великого числа представ-ників нашого громадянства. Були виголошені проповіді.

В суботу, дня 11-го ц. м. рано в год. 9.30 знову від-правлено над Покійним па-нахиду, а офіція перевезено його тіліні останки до Цер-кви св. Покрови при 29-тій вулиці на західі, де відпра-влено соборну панакхиду архи-єпископом Мстиславом при-участі чисельного місцевого духовенства. Треба заважати, що архієпископ Мстислав був хворий, а востанки відпра-вив всі молиби за Покійного і виголосив високопатріоти-чний проповідь. Співав весь час мішаний хор, скріплений солістами Дітроїтї, а зокре-ма солістами Української Ка-пелі Бандуристів ім. Т. Шев-ченка.

При домовині Покійного ввесь час стояли почесною вартою члени ОДУМ, даліше випускники Українського Тех-нічно-Господарського Інсти-туту, проф. Віктор Доманиць-кий, вікіні панове генерали Української Армії: Олександр Вишнівський і Михайло Крат. Домовина потроля в квітах. Серед маси привізо-жалобної громади видно бу-ло між іншими: представни-ка УНР на ЗДА і керман-справ УНР на ЗДА Степана

ВІСТІ З УКРАЇНИ (Нотатки з совєтської преси)

„ІНКУБАТИСЯ ПРО НО-БУТ ВЧИТЕЛІВ“

„Комуністична партія і ра-дянська влада поряскають піклуватися вчителями“ — так пише часопис „ВУ“. Але одночасно повідомляє, що в селі Тростинчик це в берез-ні не заплатили учителям платні, яка їм належалася ще в попередньому році. „Голо-ва виконкому сільської Ради тов. Кратець зааспокус вчи-телів тим, що, мовляв, їх гроші не пропадуть. Ного не турбує те, що через затрим-ку виплати цих грошей деякі вчителі лишилися без папа-ва“. Так було на Вінницькій. Але те саме діється і в Со-лотинському районі на Ста-новиставщині, де „набагато затримують платню вчите-лям і працівникам районного відділу народної освіти, і ве-ривники шкіль по кілька ра-зів змушені їздити до район-ного центра, щоб одержати в банку гроші для виплати за-робітної платні“. Стаття кі-чається таким рішенням: „Ін-кубація про побут вчителів — важлива державна справа, нехтувати якою не дозволе-мо нікому“. А чому ж тоді та-ки нехтують? — запитається читач.

„НАМІЯКА РОСІЙСЬКОЇ СЛАВИ НА УКРАЇНІ“

Наслідники російських ца-рів у теперішньому Кремлі вирішили відновити папору-му, яку були знищили під час останньої війни та поста-вити знову під Севастополем на Кримі, де в 1854-1855 ро-ках відбулася перша в іс-

УНДС і від ОБВУ в Амери-ці, Максим Бойчук (від У-раїнської Православної Церк-ви), д-р Іван Різнік (від УВАН і НТШ). Останні про-мовляли: син Покійного інж. Борис, який дякував Грома-ді за прислугоу під час похоро-нів с. п. Батька і д-р Степана Витвицький, який ви-ступав, як сказав, не тільки як гість на цьому сумному обряді, але і як господар від УНР на ЗДА.

Голова 6-та вечором. Пово-ли кічачуться поминки, до-ди розходяться зі сумом до-дому: оце розсталися вони знову з одним Великим Бор-цем за волю України, місце якого нема кому в нашому громадянстві заступити!

С. Я.

ВСТУПАЄТЕ В ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКИЙ ЖІНОЧІЙ ВИСТАВОВИЙ КОМІТЕТ В НЬО ЙОРКУ

до жіночій і загальній ор-ганізації в товаристві в Нью-Йорку в околиці звертається за за-зовом прислати своїх делегатів (по дві) на понове зібрання в залі Українського Демократи-чного Клубу, 59 Ст. Марк'є П. в неділю, 19. квітня в год. 8. по полудні тому, що на пер-шій збірці з 29. березня не всі товариства в організації бу-ли присутні. Програма та са-ма, що була попередню. Під-про участь у щорічній Між-народній Жіночій Виставці.

Екзекутивна Комітет.

Увага! До відома Відділам У. Н. Союзу:
1, 2, 7, 9, 28, 31, 78, 85, 90, 98, 164, 186, 201, 228, 231, 242, 266, 305, 314, 333, 357, 365, 382, 426 і 429

ОКРУННІ ЗБОРИ
згаданих відділів відбудуться
в неділю, 26. квітня 1953 р.
точно о 2-й годині по полудні.

в Клубовім Домі С. Михаліа, Савт Лігай Евею, ФРАКВІЛЛ, ПА.

Простіть всіх урядників вище згаданих відділів бути присутніми на зборах. Зокрема простіть на збори урядни-ків тих відділів, що не завжди беруть участь в окружних зборах. Обговорімо справу Союзівки, якої офіційне відпри-тя відбудеться в травні, а також є інші справи до вирішен-ня. Тому присутність представників усіх згаданих тут від-ділів конешна. На зборах буде присутній Гол. Предс. У.Н. Союзу, а Д. ГАЛІЧИН.

За Округний Уряд:
Д. Канітца, предс.; В. Нахух, заст. предс.;
Ів. Чеса, мол.; секр.; О. Костюк, кас.

УКРАЇНЦІ В АЗІЇ
(Закінчення зі ст. 2)

Інж. О. Вітковський. Куля-бо кедорухувався в великих грошах, в тому числі півста-на вітер частину грошей з фонду П. Горового. З цієї фонду вдалося видати пер-редним українсько-ніпоке-рїм словник, першу такого роду працю в Азії.

Інж. Вітковський дїстав справу УНК в безладі, гро-мадське життя розвалене, людей знеохочених, а все ж йому повелось налагодити знов УНДІМ, хоч часи були тяжкі — провадилася війна. З кінцем війни та капітуля-цією Японії, прийшла окупа-ція Манджурії Червоною Ар-мією, за якою прийшло ГПУ.

Від половини серпня 1945 р. почалася остання сторіка українського життя в Ман-джурії. Червоні арештували і вивозили всіх „небажа-них“. В першу чергу впади їх жертвою українська коло-нія, якої тільки кілька осіб змогли зберегтися втечею поза Манджурією. З україн-ців в Манджурії червоні за-брали майже всіх, — старих і молодих, — всіх, що був трохи активніший. Так само закінчували червоні торго-ватарську колонію з кілько-ма тисяч осіб, залишивши тіль-ку частину жінок та дітей, забрали багато грузинів. Але з москалів більш як по-ловина залишилася спокій-нею жити в Манджурії, частина одержала папшпорти, а багато, навіть був. стар-шин білих армій, не тільки не були заарештовані, більш того, дістали працю на за-лізниці, або в торгівлі.

Коли вже була оголошена капітуляція Японії і японці почали готуватися до неї, а Червона армія почала суну-ти в країну „побиваючи японських імперіалістів та ведучи війну“, що тривала рівно шість днів, коли стріли

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ В НЬО ЙОРКУ
НЕДІЛЯ, 26. КВІТНЯ Год. 7:30
зали Литературно-Мистецького Клубу (149 2-га Евею)

ВЕЧІР ПІСЕНЬ І АРІЙ
КЛАСИ СОЛЬСПІВУ
Івонні Приймові

Учась беруть: Богдана Мартинюк, Міра Пастушенка, Степан Шіх.
При фортепіані: Івонна Приймова
Скрипковий дострій: Богдан Свинтух.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

УВАГА! НЬО ЙОРК! В НЕДІЛЮ, 19-го КВІТНЯ 1953 Р., о год. 7. веч.
в залі Washington Irving High School, E. 16th St., & Irving Place, New York, N.Y.

КОНЦЕРТ ПІСЕНЬ І АРІЙ
творів найбільшого українського композитора
МИКОЛИ ЛИСЕНКА

оперний співак, баритон
українських і чужих сцен
при фортепіані: ЛЕСЯ ВАХНИНИН.
Вступ за програмкою: 1.50 дол., і 1 дол. для молоді.
Програмки можна набутти в Арці, Говерлі, Еко, Сурма.

ТЕОДОР ТЕРЕН

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!
ЗАХОДОМ КЛУБУ „ПРОМЕТЕЙ“ В ЗДА
— відбудеться —
В НЕДІЛЮ, 19. КВІТНЯ 1953 Р.
о год. 3-тій по полудні,
в залі Литературно-Мистецького Клубу
149 Друга Евею, Нью Йорк

„БІЛОРУСЬКИЙ ВЕЧІР“
з ПРОГРАМОЮ:
1. Національно-політичне відраження білоруського наро-ду — доклад виголосить В. ЧЕБОТАРЕВИЧ.
2. Білоруська культура і література — доклад виголосить М. СЕДНЬОВ.

